

Met goede herinneringen kan ik terugkijken op de achterliggende periode.

In de vorige nieuwsbrief heeft u al gelezen hoe het tienerkamp was. Er volgden nog drie zomerkampen. Veel plezier hebben we met elkaar gehad én we hebben de kinderen de kern van het Evangelie kunnen vertellen. Na de kampen was het even uitblazen en al het werk wat was blijven liggen weer 'inhalen'.

Tonja is ook 2,5 week geweest. Het was ontzettend gezellig! Zij is o.a. ook meegeweest naar Gruia, waar ik twee keer per week les geef. Nu weer in het 'normale' ritme en dat duurt ook maar even, want dan mag ik weer naar Nederland. Maar hieronder wil ik u ook mee laten genieten met alle gebeurtenissen de afgelopen tijd ...

Kinderkampen

Tijdens het kinderkamp gingen we op een avond wandelen. Achter 'Casa Nehemia' ligt een groot stuk land met daarachter bos en dan wandelen we over de karresporen die langs de (on)bewerkte stukken land gaan. We waren aan het einde van onze wandeling bij het dorp gekomen en het was bijna donker.

Anca van 10 en Alina van 12 en ik liepen gearmt te praten en toen was het even stil. Opeens zei Alina: Brrr...is daar de begraafplaats? 'Ja, hoezo?' 'Dat vind ik eng', was haar antwoord. Waarom dan? Ze haalde haar schouders op. Ik stelde nog meer vragen, maar ze wist het zelf eigenlijk niet. Gelukkig wist ik zelf wel waarom ze dit zei. Bijna iedereen in onze streek is bang om in het donker langs de begraafplaats te lopen. Er zijn hier veel mensen die denken dat de geest van de overledene niet direct naar de hemel gaat, dus is deze 'ergens'. De begraafplaats zou een geschikte plaats zijn, toch? Daarom was ook Alina hier bang. Heel de tijd had Anca niets gezegd. Maar opeens zegt ze: Nu mă teme nici când (ik ben nergens bang voor).

Ik werd er helemaal blij en dankbaar van: Tijdens dit kamp was het thema 'David', waarbij ook psalm 23 centraal stond. We hadden die dag ervoor een lied geleerd, waarin naar voren kwam dat als je in God gelooft, Hij je Herder is. En hoe een goede herder voor zijn schapen zorgt weten de kinderen hier maar al te goed, want de meesten van hen gaan regelmatig met koeien, schapen of geiten de heuvels in. Als God je Herder is, dan zorgt Hij voor je en dan hoef je nergens bang voor te zijn.

En precies de laatste regel van dit lied paste Anca toe op deze situatie. Geweldig, want Anca had begrepen waar het in deze tekst om ging en ze wist deze tekst ook concreet een plekje te geven in haar dagelijkse situatie! Alleen al om dit 'gouden' moment zou ik wel elke week kamp willen hebben...

Op een ander moment had ik een gesprek met Lavinia (9 jr.). Ze zei opeens: 'Als ik weer thuis ben, ga ik me bekeren'. 'Hoe ga je dat doen dan?' 'Nou, dan ga ik naar de dienst, uit de Bijbel lezen en bidden'. Wat een heerlijk open en eerlijk kind, dacht ik, maar wat heeft dit meisje ook nog een heleboel onderwijs nodig. 'Maar weet je, bekeren is tegen God zeggen: God, het spijt me dat ik zonde heb gedaan. Wilt u mij vergeven? En als je dat voelt, mag je dat nu zeggen'. 'O', zegt ze, 'moet je daar dan geen 18 jaar voor zijn?'

Bidt u mee dat God in de levens van deze kinderen werkt, zodat ook zij geloven wat ze in het kamp geleerd hebben:

'De HEERE is mijn Herder, mij zal niets ontbreken. Hij doet mij nederliggen in grazige weiden; Hij voert mij zachtjes aan zeer stille wateren. Hij verkwikt mijn ziel; Hij leidt mij in het spoor der gerechtigheid, om Zijns Naams wil. Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij'. Psalm 23:1-4

Zigeuners

De groep zigeuners waar ik heen ging om hen te leren lezen en schrijven zijn vertrokken...helaas, want ik had gehoopt dat ze nog tot oktober zouden blijven, want dan had ik nog even de tijd om hen meer te leren. Ze klaagden al een tijdje: er is zo weinig oud-ijzer meer in de dorpen in de buurt. En daar moeten ze van leven, dus...

Nu hadden ze een klein huisje (van klei opgetrokken en slechts 2 kamers) gehuurd met een stuk grond er omheen, waar ze hun tentjes plaatsten en hun oud-ijzer verzamelden.

Ik kan mijn naam schrijven... Alex

De eigenaar wilde nu zijn huisje verbouwen en daar komen wonen, dus moesten de zigeuners weg. Daar ze geen andere plaats in de omgeving kregen van de burgemeester zijn ze twee weken geleden vertrokken.

Ik kan met veel plezier terugkijken op de achterliggende periode dat ik wekelijks twee keer naar hen toeging. Elke keer was het weer een verrassing hoe ik de situatie aan zou treffen. Ik zal ze missen.

Er zijn twee jongens (14 jr.) die alle letters kenden, maar niet konden lezen. Al is het nog wat haperig, ze lezen! Gabi (16 jr.) kon alles overschrijven, maar ook zij kon niet lezen. Ze kan nu een aantal letters benoemen en kan simpele woorden lezen.

De jongere kinderen (6-9 jr.) hebben ook veel geleerd: kinderen die eerst een kleurplaat alleen met 1 kleur inkrasten hebben geleerd hoe ze mooi én met verschillende kleuren kunnen werken. En ze kunnen u ook vertellen welke kleur het is. Ze hebben geleerd hun naam te schrijven, een aantal letters en woorden, vormen, de dagen van de week en nog veel meer belangrijke basiskennis.

Ontzettend jammer dat ze al zo vroeg in het jaar zijn vertrokken, want alhoewel ik de meeste kinderen veel heb kunnen leren...ze moeten ook nog zoveel andere dingen leren. Wie weet, gaan ze deze winter wel naar school en komen ze voorjaar 2009 weer terug...

Het was wel teleurstellend dat ze op geestelijk gebied ontzettend weinig leerden. Ze zaten erg vast in hun oude gewoonten en wilden deze niet loslaten. Maar ze hebben het Evangelie gehoord en kennen een aantal christelijke liedjes en ik bid dat God dit gebruikt om hen te laten inzien dat God de Enige is en dat alleen Hij ons kan zaligmaken door het bloed van het Lam.

Gruia

Het is vakantie en dat is ook te merken aan de opkomst van het programma in Gruia. Zeker met het warme weer gingen de kinderen 's middags zwemmen in de Donau. Er zijn kinderen weg, sommigen naar hun ouders in het buitenland, waaronder Italië en Spanje favorite zijn. En er zijn ouders die zeggen: Het is toch vakantie .. dan hoef je niet te leren, hoor!

Met als gevolg dat ik één programma doe, van 2 uur. Er zijn veel kinderen die een aantal letters herkennen, maar niet allemaal, kinderen die wel tot 20 kunnen tellen, maar die me niet direct kunnen vertellen wat er na 17 komt...

Er is niet één kind die thuis een pen heeft, dus hoe moeten ze ook vertrouwd raken met lezen en schrijven in hun dagelijks leven?

Mia kwam nog niet zo heel lang naar het programma. We hadden de dagen van de week herhaald en gingen deze opschrijven. Mia was klaar en liet het aan mij zien. Ze had 5 dagen goed geschreven, dus twee fout. Ik ging bij haar zitten en vertelde haar wat ze fout had gedaan en waarom. Even later een gefluister met haar

buurvrouw...ik vroeg: is er iets? Een glimlach, ze keken even naar elkaar en toen zei haar buurvrouw: Mia dacht dat u zou slaan... Als we iets verkeerd doen, slaat de juf ons. Bij mij trekt ze altijd aan mijn oor en hup...daar kwamen alle verhalen los van de 'lijf'straffen die de juf uitdeelt als ze fouten maken. Ze weet inderdaad wel heel veel geniepige plekjes...Gelukkig kwam er ook nog een verhaal van een juf die dat maar zelden deed. Dit was een goede gelegenheid om deze kinderen uit te leggen dat ik niet sla. Als je leert maak je fouten, want anders hoef je niet meer te leren. Dus fouten maken vind ik niet erg, maar je moet ze wel verbeteren zodat je ze de volgende keer niet meer maakt. Hun grote verwonderde ogen vertelden me dat ze dat nog nóóit hadden gehoord.

Kimon

In de achterliggende tijd heb ik veel kinderen gezien die in een situatie leven, die bijna niet voor te stellen is. Ouders die hun kinderen verwaarlozen, niemand die ingrijpt, zwakke leerlingen die gewoonweg genegeerd worden door de juf en daardoor ook door kinderen. Toch is er ook voor deze kinderen een toekomst,

alleen moet er dan wel wat veranderen en met het oog op het eeuwig behoud van deze kinderen is er hoop op een betere Toekomst!

Als ik uitgezonden kan worden via Kimon, kan ik een aantal kinderen helpen om hen voor te bereiden op hun leven en hen te wijzen op Jezus, die Hét Leven is. Helpt u mee om deze kinderen een kans te geven op een betere toekomst, met het oog op de Toekomst?

‘Hoe?’, vraagt u zich misschien af? Als eerste noem ik gebed. Gebed is het belangrijkste, want we zijn afhankelijk van God en Zijn Zegen.

En...binnenkort kunt u het kwartaalnummer ‘discipel’ (uitgegeven door Kimon) bij u in de brievenbus verwachten. In dit nummer vindt u een artikel over mijn werk en de mogelijkheid tot financiële ondersteuning. Kimon stelt als voorwaarde aan mijn uitzending dat ik voor ca. € 1.000 per maand aan toezeggingen bijeenbreng, voor een periode van minimaal drie jaar. Helpt u mee om dit bedrag bij elkaar te krijgen?

Ik hoop dat u uitziet naar de ‘discipel’, het artikel (en de andere natuurlijk) leest en even enthousiast in de ‘discipel’ knipt ... de machtiging invult en terugstuurt. Hartelijk bedankt!

Verblijf in Nederland

Van d.v. zaterdag 13 september tot en met woensdag 15 oktober zal ik in Nederland te zijn in verband met de trouwdag van Willeke en Johan op d.v. 18 september. In deze periode hoop ik o.a. ook een toerustingsweek voor zendingswerkers bij te wonen, toerustingsmomenten hebben met mijn veldwerkbegeleidster van Kimon en bezig zijn met de sponsoring.

Als er vragen zijn rondom mijn uitzending of over de sponsoring, kunt u altijd contact opnemen. In de periode dat ik in Nederland ben, kunt u mij bereiken via mijn mobiel 06-20081114 of via mijn ouders 0187-682736. Als er mensen zijn van verenigingen, scholen of bedrijven die belangstelling hebben voor een presentatie dan hoor ik dat graag!

Groetjes vanuit Ostrov' en wie weet ... tot ziens!

Jantina Mastenbroek

COLOFON

Adres	Jantina Mastenbroek Sat: Ostrovul Corbului Cod: 227248 Com: Hinova Jud: Mehedinti Romania	Zijn er vragen over de nieuwsbrief of kent u mensen die de nieuwsbrief ook willen lezen? Neem dan contact op met: Jorine Kaslander Beatrixlaan 6 3247 AA Dirksland Tel. 06-45198950 Email: jorinebruggeman@klikSAFE.nl
Telefoon	0040 252 35 77 60	
Site	www.casa-nehemia.com	
E-mail	jan10am@live.nl	
Rek.nr.	J. Mastenbroek te Ouddorp 3512.21.379 o.v.v. Oltenia	Zijn er vragen over de financiën? Neem dan contact op met: T.J. Mastenbroek Tel. 0184-422075 Email: tjmastenbroek@chello.nl
óf	Stichting Hulp Oost-Europa te Barneveld giro 8887 o.v.v. Oltenia, Jantina	